

VENDIM
Nr. 27, datë 17.1.2018

**PËR MIRATIMIN E METODOLOGJISË PËR PËRCAKTIMIN E ÇMIMIT TË BLERJES SË
ENERGJISË ELEKTRIKE
TË PRODHUAR NGA GJENERATORËT
E VEGJËL ME BURIME TË RINOVUESHME NGA PJESA E BIODEGRADUESHME E
MBETJEVE
TË NGURTA, QË SHFRYTËZOJNË MBETURINAT INDUSTRIALE, URBANE DHE
RURALE**

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të pikës 3, të nenit 10, të ligjit nr. 7/2017, “Për nxitjen e përdorimit të energjisë nga burimet e rinovueshme”, me propozimin e ministrit të Infrastrukturës dhe Energjisë, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

1. Miratimin e metodologjisë për përcaktimin e çmimit të blerjes së energjisë elektrike të prodhuar nga gjeneratorët e vegjël me burime të rinovueshme nga pjesa e biodegradueshme e mbetjeve të ngurta, që shfrytëzojnë mbeturinat industriale, urbane dhe rurale, sipas tekstit bashkëlidhur këtij vendimi.
 2. Enti Rregullator i Energjisë cakton çmimin e blerjes së energjisë elektrike të prodhuar nga gjeneratorët e vegjël me burime të rinovueshme nga pjesa e biodegradueshme e mbetjeve të ngurta, që shfrytëzojnë mbeturinat industriale, urbane dhe rurale, sipas parashikimeve të kësaj metodologjie.
 3. Ngarkohet Ministria e Infrastrukturës dhe Energjisë për zbatimin e këtij vendimi.
- Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

KRYEMINISTRI
Edi Rama

METODOLOGJIA
**PËR PËRCAKTIMIN E ÇMIMIT TË BLERJES SË ENERGJISË ELEKTRIKE TË PRODHUAR
NGA GJENERATORËT E VEGJËL ME BURIME TË RINOVUESHME NGA PJESA E
BIODEGRADUESHME E MBETJEVE TË NGURTA, QË SHFRYTËZOJNË MBETURINAT
INDUSTRIALE, URBANE DHE RURALE**

Sot, në Shqipëri, ekziston një interes në rritje për aplikimin e metodave të pastra të gjenerimit të energjisë elektrike nga burime të rinovueshme nëpërmjet impianteve të shfrytëzimit të MNU-së në nivelin e gjenerimit të mbetjeve vjetore nga 80 në 120 mijë tonë/vit (40 në 65 mijë tonë MNU të djegshme). Teknologjitë e prodhimit të energjisë së rinovueshme nga pjesa e biodegradueshme e mbetjeve të ngurta mund të llogaritet në nivelin nga 1 deri në 2 mw impiante lokale të instaluar pranë depozitave të MNU-së, të cilat janë fleksibël për zinxhirin e asgjësimit të këtyre mbetjeve të biodegradueshme në përqendrimet pranë qendrave relativisht të mëdha në vendin tonë. Nga një analizë e bërë nga Ministria e Mjedisit¹, më shumë prioritet kanë qarqet si Tirana me gjenerim të mbetjeve deri në 310 mijë tonë/vit (e cila tejkalon instalimet deri në 2 mw), Durrësi me 210 mijë, Elbasani me 110 mijë, Fieri me 190 mijë tonë/vit etj. Duke parashikuar se:

1. Gjenerimi vjetor i mbetjeve të ngurta nisur nga mbetjet për numër banorësh lokalë nga 350,000 deri në 550,000, nuk e kalon nivelin 100 deri 110 mijë tonë/vit (0.25 - 0.30 ton/banor/vit²); dhe

¹ http://www.mjedisi.gov.al/files/userfiles/Monitorim_Mjedisor/Mbetjet.pdf.

² “Cost of Energy Technologies” (burimi: www.worldenergy.org: World Energy Perspective).

2. Grumbullimi i hershëm i MNU-së kalon depozitim të tyre për një periudhë të mëparshme prej 10-15 vjetësh.

Nga kjo analizë, ka mundësi reale që për një periudhë 12-15 vjeçare të arrihet në asgjësimin zinxhir të mbetjeve të biodegradueshme, duke përdorur kapacitetin e instaluar “të palimituar” për të gjithë kapacitetin e depozituar të MNU-së në nivel qarku. Me kapacitet të palimituar vjetor do të nënkuptojmë prodhimin e energjisë elektrike nga gjeneratorë të vegjël të instaluar (deri në 2 mw) me burime të rinovueshme, që shfrytëzojnë pjesën e biodegradueshme të MNU-së³, e cila jo vetëm gjenerohet çdo vit, por shfrytëzon edhe pjesën e depozituar, e cila, megjithëse e degraduar, ka vlera kalorifike të shfrytëzueshme.

Vendosja e inceneratorit në kantierin e depozitimit të MNU-së, me qëllim shfrytëzimin e nxehtësisë për prodhimin e energjisë elektrike me turbinë me avull të tejnxehur, kërkon shpenzime shtesë, të cilat, krahasuar me ndërtimin e *landfill*-it si njësi depozitimi, mund të justifikojë financiarisht incenerimin e pjesës së biodegradueshme (inkluduar asgjësimin). Nga analiza sasiore dhe cilësore, në “Planin e Menaxhimit të mbetjeve 2010–2025⁴”, është gjetur e mbështetur teknologjia e prodhimit të energjisë elektrike me kapacitete të limituara deri në 2 mw, duke shfrytëzuar energjinë e rinovueshme nga pjesët e biodegradueshme që gjendet në MNU. Instalime të kësaj natyre janë mjaft të përhapura në Evropë dhe sot, me teknologjinë *waste-to-energy*⁵, si një teknologji asgjësimi me prodhim energjie nga burime të rinovueshme për pjesën e biodegradueshme të mbetjeve të ngurta industriale, urbane dhe rurale po zgjidhet problemi i zënies së tokës nga *landfill*-et.

Trajtimi me djegie ose incenerimi është një metodë e njohur për asgjësimin e mbetjeve të ngurta urbane. Në vitet e fundit, impiantet e incenerimit, si edhe metodat e tjera *waste-to-energy*, si gazifikimi dhe piroлиза, kanë pasur një interes në rritje.

Metodologjia për llogaritjen e kostos së prodhimit të energjisë elektrike nga pjesa e biodegradueshme si burim i rinovueshëm për shfrytëzimin e MNU-së ka qëllim përcaktimin e kostove të të gjitha proceseve që shoqërojnë zhvillimin e projekteve të *trajtimin të mbeturinave urbane me djegie ose incenerim*. Elementet që përbëjnë kostot e prodhimit të energjisë elektrike nga këto projekte të vogla në përgjithësi janë:

1. Lloji i teknologjisë për incenerimin e MNU-së (mbetjeve të ngurta urbane), bazuar në eficiencën e energjisë (rendimentit) të gjeneratorit për prodhimin e energjisë elektrike nga impianti termik, si referencë për sasinë e djegshme që gjenerohet në përmbajtjen e MNU-së.

2. Përmbajtja energjetike (fuqia kalorifike) e MNU-së.

3. “LCOE” - *kostoja e mesatarizuar e energjisë elektrike* për periudhën e vetëshlyerjes, e shprehur në euro/mwh, përfaqëson koston totale përgjatë ciklit të jetës për prodhimin e një mwh energji elektrike, duke përdorur një teknologji të caktuar për të shfrytëzuar pjesën e biodegradueshme si burim i rinovueshëm për mbeturinat industriale, urbane dhe rurale. Ky është faktori përcaktues i njëjtë për mbështetjen e nevojshme për të gjitha burimet e rinovueshme në përgjithësi, me elementet e mëposhtme:

a) *Shpenzimet ose kostoja kapitale* të investimit, C_1 - kjo kosto përfshin koston totale për zhvillimin dhe ndërtimin e impiantit, përveç kostove për lidhjen me rrjetin e energjisë elektrike.

b) *Kostoja e operimit*, $C_{O\&M}$ – përfshin shpenzimet totale vjetore të operimit që nga viti i parë i operimit të projektit për periudhën e vetëshlyerjes; kjo për njësi të kapacitetit të instaluar.

c) *Faktori i ngarkesës* është raporti midis sasisë së energjisë elektrike të gjeneruar në mwh/vit, të dhënë ndaj energjisë elektrike që do gjenerohej për punë me ngarkesë të plotë dhe të vazhduar gjatë një viti pa ndërprerje ose për 8760 orë të plota.

Të tria këto elemente janë përcaktuese në vendosjen e çmimit të blerjes së energjisë elektrike nga këto lloje teknologjish. Më poshtë është trajtuar secili prej tyre:

1. Teknologjitë për incenerimin e MNU-së dhe prodhimin e nxehtësisë së nevojshme për gjenerimin e avullit të turbinës për prodhimin e energjisë elektrike.

Më të aplikueshme nga pikëpamja e madhësisë së instalimit, në vendin tonë mund të jenë inceneratorët që mund të përballojnë në një kohë të arsyeshme asgjësimin e MNU-ve të depozituara ndër vite. Ashtu siç edhe studimi i UPT-së parashikon deri në 2 mw instalime të impianteve për incenerimin e mbeturinave të ngurta, janë të përshtatshme për vendgrumbullimet e përmendura më lart. Kjo përshtatshmëri ka përputhshmëri edhe për faktin që ligji 7/2017, “Për nxitjen e burimeve të rinovueshme të energjisë” mbështet me çmime preferenciale këto lloj impiantesh. Kjo mbështetje është e domosdoshme dhe rregullon koston e lartë të energjisë.

³ *Kjo bazuar në studimin e Universitetit Politeknik. Londo. A, Alcani. M, 2016.*

⁴ <http://www.aspa.gov.al/images/DLDP/plani%20kombetar%20%20i%20menaxhimit%20te%20mbetjeve%20-final.pdf>

⁵ <http://www.cewep.eu/members/countries/index.html>

Midis teknologjive për djegjen e MNU-së me rikuperim energjie, dy më të përdorurat janë: *furrat me skarë të lëvizshme* dhe *furrat me shtresë fluidi*. Këto dy tipologji furrash ndryshojnë në shumë aspekte:

Në një *furrë me skarë të lëvizshme* lënda e djegshme futet në pjesën e sipërme të furrës. Ndërsa zhvendoset përgjatë furrës, ajo, së pari, thahet dhe më tej digjet, ndërsa hiri mbledhet në fund të vatrës së furrës. Ajri për djegie jepet në dy pjesë: si ajër primar nga pjesa nën skarë dhe si ajër sekondar, sipër lëndës djegëse. Kjo mënyrë përdoret për një kontakt të plotë midis lëndës së djegshme dhe ajrit.

Furrat me shtresë fluidi përdorin një material inert, siç është rëra, e cila shërben për të shpërndarë lëndën e djegshme gjatë procesit të djegies. Ekzistojnë dy lloje furrash me shtresë të fluidizuar: me shtresë fluidi vluës dhe me shtresë fluidi çarkullues, të cilat në thelb dallojnë nga shpejtësia e fluksit të ajrit në dhomën e djegies. Për të ndarë materialin inert nga fluksi i gazeve të shkarkimit përdoret një pajisje ndarëse, e tipit ciklon, pas dhomës së djegies. Materiali inert riqarkullohet në furrë.

Por midis dy teknikave kryesore të djegies ekzistojnë edhe dy ndryshime thelbësore:

a) Temperatura e djegies, e cila është më e lartë në furrën me skarë të lëvizshme sesa në furrat me shtresë fluidi;

b) Për furrat me shtresë fluidi duhet që materiali, që ushqehet në furrë, t'i nënshtrohet një procesi homogjenizimi, nëpërmjet një trajtimi paraprak copëtimi, për të bërë të mundur fluidizimin e tij.

Aktualisht, furra me skarë të lëvizshme është teknologjia më e përhapur dhe e mirëtestuar për incenerimin e MNU-së.

2. Përmbajtja energjetike e MNU-së

Energjia e rikuperuar nga trajtimi me djegie i MNU-së mund të përdoret si avull për procese të ndryshme teknologjike, për ngrohje rajonale dhe për prodhimin e energjisë elektrike. Opsioni më i mirë për kushtet e vendit tonë është prodhimi i energjisë elektrike, të cilin do ta trajtojmë në vazhdim.

Hapi i parë për të llogaritur sasinë e energjisë elektrike, që mund të përftohet nga rikuperimi i energjisë nga djegia e MNU-së, është vlerësimi i fuqisë kalorifike të MNU-së. Fuqia kalorifike e MNU-së varet nga një numër parametrash fizikë dhe kimikë e MNU-së, të cilët ndryshojnë nga një zonë në një tjetër. Në këtë kuadër, nga analiza e përmbajtjes së pjesës së biodegradueshme, theksojmë se MNU-të përbejnë një lëndë djegëse johomogjene, që ndryshon mjaft nga lëndët djegëse fosile. Për këtë arsye, llogaritja e fuqisë kalorifike të MNU-së është komplekse dhe mund të çojë në gabime të mëdha, nëse nuk kryhet në mënyrë korrekte. Për këtë, studimi i UPT-së bëri përzgjedhjen e kampionit për analizim, i cili është një nga fazat më kritike dhe është analizuar me një konsideratë të veçantë nga kampionet e deklaruara, megjithëse studimi e shih këtë moment si një nga variacionet më të komplikuar.

Gjithsesi, për vendin tonë, të dhënat e publikuara në dokumentin “Zbatimi i Planit Kombëtar për Përafrimin e Legjislacionit Mjedisor në Shqipëri, Plani Kombëtar për Menaxhimin e Mbetjeve, 2010–2025” janë të mesatarizuara në rang kombëtar dhe përmbajnë një të dhënë shumë të rëndësishme për *fraksionin e biodegradueshëm të MNU-së, që rezulton 62.3% në masë*.

Rryma e mbetjeve	% mesatare në hedhjen e mbetjeve bashkiake	Pesha e mbetjeve bashkiake të Shqipërisë/ditë (0.7 kg/person/ditë)	Pesha e mbetjeve bashkiake të Shqipërisë/vit (266 kg/person/vit)
		2,335 T/ditë	852,360 T/vit
Organike	47.36	1.106	403.609
Dru	1.43	33	12.045
Letre	5.37	125	45.625
Kartoni	8.13	190	69.350
Total të biodegradueshme	65.3	1.454	530.710

Burimi: Strategjia dhe Plani Kombëtar për Menaxhimin e Mbetjeve, 2010–2025

Dy janë metodat e përcaktimit të fuqisë kalorifike të ulët Q_u^p , si parametër që ka më shumë rëndësi në rikuperimin e energjisë nëpërmjet përmbajtjes së fuqisë kalorifike të MNU-së:

a) *Metoda e parë* nuk merr në konsideratë hirin dhe ujin ($Q_{pa(W+A)}$) dhe shpreh fuqinë kalorifike të ulët të fraksionit të djegshëm e dhënë në kJ/kg ($1 \text{ kJ} = 0.00028 \text{ kwh}$).

b) *Metoda e dytë* është mënyra më e saktë për të përcaktuar cilësinë e mbetjeve të ngurta urbane si lëndë djegëse, bazohet në ndarjen e saj, bazuar në përmbajtjen e:

- komponentëve mercologjikë (mbetje organike, plastika, letër dhe kartonë, inerte etj.),
- përmbajtjen e ujit (W në %),
- përmbajtjen e hirave (A në %), dhe
- përmbajtjen e fraksionit të djegshëm (C në %).

Fuqia kalorifike e përgjithshme e mbetjeve përcaktohet nëpërmjet prodhimit të $Q_{u,i}^p$ – fuqia kalorifike e ulët e fraksionit i në përbërje të MNU-së (në kJ/kg) dhe ξ_i – përbërja në masë për fraksionin i (në %). Nga kjo llogaritje është gjetur që në vendin tonë përmbajtja energjetike është në shifrat 6500 deri 7100 (kJ/kg) ose në vlera bruto të 1.7 deri 2 kwh/kg të MNU-së.

Bazuar te kjo metodë, *outputi* neto i energjisë termike, e përftuar nga djegia e MNU-së, llogaritet duke përdorur formulën:

$$Q_{neto/vit} = Q_{tot./vit} - Q_{tharjen\ e\ mbet./vit} \quad (\text{kJ/vit})$$

ku:

- $Q_{neto/vit}$ – sasia e nxehtësisë neto e përftuar nga djegia e lëndës djegëse (kJ/vit),
- $Q_{tot./vit}$ – sasia e nxehtësisë totale që çlirohet nga djegia e lëndës djegëse (kJ/vit),
- $Q_{tharjen\ e\ mbet./vit}$ – sasia e nxehtësisë e kërkuar për tharjen e mbetjeve (kJ/vit).

Përmbajtja totale e energjisë në një kg MNU ($Q_{tot./vit}$) mund të llogaritet duke përdorur formulën:

$$Q_{tot./vit} = m_{l.djeg} \left(\frac{\text{kg}}{\text{vit}} \right) \cdot Q_u^p \left(\frac{\text{kJ}}{\text{kg}} \right) \quad (\text{kJ/vit}) \quad (5)$$

ku:

- $m_{l.djeg}$ - sasia në masë e lëndës djegëse MNU që digjet në një vit (kg/vit),
- Q_u^p - fuqia kalorifike e ulët e MNU-së (kJ/kg).

Eficienca e gjenerimit të fuqisë

Për pjesën e gjenerimit të fuqisë të një inceneratori të MNU-së, rendimenti i këtyre impianteve varion nga 23 ÷ 25% (Burimi: Irena, 2012: Renewable Energy Technologies: Cost Analysis Series: Biomass for Power Generation)

3. Kostot e impiantit

Kostot e një impianti incenerator për MNU-në përbëhen nga kostot totale të investimit dhe kostot e operimit dhe të mirëmbajtjes.

Kostoja aktuale e investimit për një impiant incenerimi varet nga një numër i madh faktorësh, si: përmasat ose kapaciteti i impiantit, fuqia kalorifike e ulët e mbetjeve, çmimi i blerjes së tokës etj.

Kostot e operimit dhe të mirëmbajtjes përbëhen nga:

1. kostot fikse të operimit;
2. kostot variabël të operimit;
3. kostot e mirëmbajtjes.

Kostoja e teknologjive për prodhimin e energjisë nga trajtimi me djegie i mbetjeve të ngurta urbane, incenerimi ose trajtimi me djegie është teknologjia më e drejtpërdrejtë dhe e përdorur për rikuperimin e energjisë nga biomasa (pjesët e biodegradueshme) dhe mbetjet e ngurta, dhe përfshin djegien e kësaj mase për të prodhuar nxehtësi, ujë të nxehtë dhe për të gjeneruar avull. Kur bëhet fjalë për gjenerimin e energjisë elektrike nga djegia e mbetjeve të ngurta urbane (MNU), ekonomia e këtyre impianteve ndryshon shumë nga rasti kur si lëndë djegëse përdoret biomasa, sepse, përveç arsyesimit të shpjeguar më lart për veçoritë e MNU-së si lëndë djegëse, relativisht lëndëve djegëse të tjera, në vend që impianti

inceneritor të paguajë për sasinë e mbetjeve të ngurta urbane që vijnë në impiant, këto impiante përfitojnë atë që quhet *gate fee* si një e ardhur për asgjësimin e mbetjeve, e cila varion sipas vendeve të ndryshme.

Kostoja e mesatarizuar e energjisë elektrike (Levelised Cost of Electricity - LCOE)

Kostot e një projekti për prodhimin e energjisë nga një burim energjie i rinovueshëm përfshijnë koston e financimit, si dhe koston e pajisjeve, instalimit, operimit dhe mirëmbajtjes, si dhe koston e lëndëve djegëse. Për çdo teknologji katër parametrat kryesorë që ndikojnë te kostoja e prodhimit janë:

a) *Shpenzimet ose kostoja kapitale* të investimit, C_I – kjo kosto përfshin koston totale për zhvillimin dhe ndërtimin e impiantit, përveç kostove për lidhjen me rrjetin e energjisë elektrike.

b) *Kostoja e operimit*, $C_{O\&M}$ – përfshin shpenzimet totale vjetore të operimit që nga viti i parë i operimit të projektit, për njësi të kapacitetit të instaluar.

c) *Faktori i ngarkesës* është raporti midis sasisë së energjisë elektrike të gjeneruar në mwh në një vit të dhënë, ndaj energjisë elektrike që do gjenerohej për punë me ngarkesë të plotë dhe të vazhduar gjatë një viti ose për 8760 orë të plota.

d) *Kostoja e mesatarizuar e energjisë elektrike* (Levelised Cost of Electricity - LCOE) – shprehur në USD ose EUR/mwh, përfaqëson koston totale gjatë ciklit të jetës për prodhimin e një mwh fuqi, duke përdorur një teknologji të caktuar. LCOE llogaritet me shprehjen:

$$LCOE = \frac{\sum_{t=0}^n \frac{C_{I,t} + C_{L,djeg,t} + C_{O\&M,t}}{(1+r)^t}}{\sum_{t=0}^n \frac{E_t}{(1+r)^t}}$$

LCOE është çmimi që duhet të paguhet për një njësi *output* si pagesë për fuqinë e prodhuar, me qëllim që të arrihet një rikthim financiar i caktuar – ose të vendoset thjesht çmimi që projekti duhet të fitojë për mwh, me qëllim që të arrihet *break-even* ose të ardhurat të barazojnë koston e prodhimit.

Parametrat kritikë të kërkuar për të llogaritur LCOE për sistemet e gjenerimit të fuqisë nga biomasa dhe mbetjet e ngurta janë:

1. kostoja kapitale të investimit fillestar (C_I);
2. norma e aktualizimit, r (në %);
3. jeta ekonomike e impiantit (n);
4. kostoja për materialin e djegshëm ($C_{mat. të djegshëm}$);
5. Kostot e operimit dhe mirëmbajtjes ($C_{O\&M}$);
6. Eficiencia e gjenerimit të energjisë elektrike e impiantit.

LCOE-ja është një njësi matëse për një burim energjetik, e cila përdoret për të krahasuar metodat e ndryshme të gjenerimit të energjisë elektrike mbi një bazë të qëndrueshme. LCOE-ja do të konsiderohet edhe si kostoja minimale me të cilën duhet të shitet energjia elektrike, me qëllim që të ardhurat të kompensojnë koston e prodhimit përgjatë jetës ekonomike të impiantit.

Theksojmë se LCOE-ja përfaqëson vetëm koston e gjenerimit të energjisë elektrike, por jo koston totale të shpërndarjes ose furnizimit të energjisë elektrike, siç është lidhja me rrjetin ose koston e balancimit. Gjithashtu, kjo nuk përfshin as koston e kërkuara për kapacitetin mbështetës bazuar tek impiantet termike konvencionale, si dhe shpenzimet e rasit për reduktim të kapacitetit dhe të tjera shtesë. Supozimet gjatë llogaritjes së LCOE-së kanë rezultuar nga studimi i të dhënave për këto tip impiantesh⁶.

Norma e aktualizimit (ose diskontimit) që do të përdorim për të përfaqësuar koston e kapitalit për gjenerimin e fuqisë nga incenerimi i MNU-së është supozuar 10%. LCOE-ja e një impianti të tillë është përgjithësisht e ndjeshme ndaj normës së aktualizimit të përdorur. Sikurse edhe në teknologjitë e tjera të prodhimit të energjisë nga impiante që përdorin burime të rinovueshme të energjisë, kostoja e kapitalit në

⁶ IRENA, 2012: *Renewable Energy Technologies: Cost Analysis Series, "Biomass for Power Generation"*.

Shqipëri nuk e kalon supozimin e mësipërm. Jeta ekonomike e impianteve të incenerimit të MNU-së me rikuperim energjie përgjithësisht supozohet $20 \div 25$ vjet.

Vlerat, të cilat mund të merren në konsideratë për të llogaritur LCOE-në, janë përzgjedhur midis opsioneve të ndryshme teknologjike dhe i referohen prodhimit të energjisë elektrike nga incenerimi i MNU-së me rikuperim energjie. Këto vlera mbështetur në studimin e UPT-së janë pranuar:

1. Kostoja kapitale e investimit, për instalime djegieje deri në 2 mw $C_1 = 2.05 - 2.30$ (milion EUR/mw) sipas teknologjisë që ofrohet;

2. Kostoja e operimit dhe mirëmbajtjes, $C_{O\&M} = 150,000$ (EUR/mw/vit);

3. Faktori i përdorimit të impiantit: 85% ose 7500 orë pune/vit;

Sa më sipër, LCOE-ja ose çmimi i mesatarizuar për vitin 2017 llogaritet të jetë 100 EUR/mwh.

Ky çmim do të jetë i pandryshuar për autorizimet e miratuara deri në datën 31.12.2017.

Për investimet për të cilat subjektet janë pajisur me autorizimin përkatës pas datës 1 janar 2018 e në vijim, ERE do të miratojë çmimin në bazë të të dhënave të grumbulluara, për sa i përket kostove reale të investimit, nëse rezultojnë të ndryshme nga parashikimet e kësaj metodologjie.

Duket se LCOE-ja e energjisë elektrike të prodhuar nga djegia e MNU-së rezulton disi më e lartë krahasuar me sistemet e tjera konvencionale energjetike, për shkak të tre faktorëve ndikues:

1. Për shkak të kuadrit ligjor strikt për ndotjen nga impiantet e incenerimit të MNU-së, duke përdorur teknologji të avancuara për kontrollin e ndotjes, që çojnë edhe në vlera më të larta të LCOE-së.

2. Impiantet e incenerimit të MNU-së përgjithësisht janë impiante më të shtrenjta, sepse përdorin një lëndë djegëse me fuqi kalorifike të ulët (krahasuar me lëndët djegëse konvencionale, si qymyr, naftë, gaz natyror), për gjenerimin e energjisë elektrike, kështu që edhe LCOE-ja është më e lartë se sistemet konvencionale të fuqisë.

Një tjetër faktor është edhe përbërja mercologjike tipike e MNU-së në vendin tonë, ku fraksioni organik përbën mesatarisht në rang kombëtar 47.36% të MNU-së, ndërkaq që përmbajtja e lagështisë e fraksionit organik supozohet rreth 70%. Këto bëjnë që të ulët fuqia kalorifike e MNU-së dhe të zvogëlohet sasia e energjisë që mund të përftohet prej tyre.